

ונבאר שינוי א' ששמעתי מזולתי והוא כי כשאדם עוסק בתורה בתלמוד הנק' הלכה יכוין שהם אותיות הכלה ותהיה כונתו שכל קושיא שהוא מהרץ [יכוין] שעי"כ מחיר הקלי' החזקות והקשות מן ההלכה שהיא הכלה עליו' נוקב' דז"א ושהוא מקשטת בכ"ד קשופי כלה הנז' בס' ישעי' שה"ס י"ב שלו וי"ב שלה שעליהם נאמר מזה ומזה הם כתובים ויכוין ג"כ תמיד כשלומד [הלכה] אל שם אדני שהיא הכלה העליונה ובשקורא משנה יכוין לשם שדי שהוא גי' מטטרו"ן כמ"ס כי שם הם שית סדרי משנה ומי שמדקדק במ"ס אני למעלה וגם במ"ס שם' הקדמות בענין השמות יראה איך כונה זו של המשנה היא יותר חילונה מן הכונה שכתבתי אני כי זה בז"א דאל"י וזה בינוי' והכל אחד גם ענין ההלכה פה הוא דרך כלל ומה שאני כתבתי היא כונה יותר פרטית שהיא רצוע אחוריים שם אדני' : [גם לריך שיזהר שלא לבטל בכל יום הקציעות של מקרא ומשנה ותלמוד וקבלה עם הכוונות שלהם ולריך ליזהר בזה מאד כאשר נבאר פרטס צעה"י א] :

ועתה

נבאר סדר עסק התורה שיעסוק האדם בכל יום והנה אין לנו מדברים בכל עסק התורה שאדם עוסק רק בלימוד קבוע שלריך ללמוד בכל יום בקציעות בסוד קבעת עתים לחור' וזה מנהג מורי ז"ל אחר שהי' יולא מזהב"ג ואוכל אכילתו הי' מהעטף צלילית ולבש הפילין ואח"כ קורא הקריאה הזאת שיתבאר עתה בכונות אלו שנבאר. תחלה יקרא מקרא תורה ואחר כך נביאים ואח"כ כתובים ואח"כ קבלה ואח"כ משנה ואח"כ תלמוד. וטוב שיקרא ג' בחינות שיש בתלמוד והם צרייתא ותוספתא ומימרא וגלעג"ד שהקבלה תהי' באחרונה מכולם לפי סדר המדרגות ממטה למעלה הם מתחילין מן המקרא ומסיימים בקבלה כמו שית' בענין הכונות והרי זה דרך כלל והו' פרטן. תחלה יקרא בתורה מפרשת השבוע ההיא ציוס א' יקרא ששה פסוקים ראשונים שבאותה פרשה. וציוס צ' יקרא ארבעה פסוקים שלאחריהם. וציוס ג' ה' פסוקים שלאחריהם. וציוס ד' ו' פסוקים שלאחריהם. וציוס ה' ה' פסוקים שלאחריהם. וכללות כולם הם כ"ו פסוקים. ודע כי לריך לקרות כל אלו הפסוקים כדרך שקורין הפרשה בערב שבת כל פסוק מהם שנים מקרא ואחד תרגום. גם דע שאם לא קרא מקרא ציוס ראשון של השבוע יש לו תשלומין שיקרא ציוס שני שתי הקריאות (ב) דהיינו של קריאת יוס א' וקריאת יוס צ' אבל אין זה מועיל רק לעורך היום צ' שריך שיקרא תחלה קריאת יוס שלפניו שלדג ואח"כ יקרא קריאת היום ההוא אך לעורך יוס א' שלא קרא צו אין לו תיקון כלל ועליו נאמר מעוות לא יוכל לתקון. ואח"כ יקרא נביאים וכל פסוק שני פעמים מקרא ואחד תרגום ומלאתי כהוב בקונטרסי שצכל פ' מהם יקרא פעם אחד מקרא ופעם אחד תרגום ואח"כ יקרא בכתובים עם התרגום שלהם ואח"כ יקרא על סדר הנז' משנה ותלמוד כו' וצלילות אין לריך ללמוד קציעות הזה ובסוף הדרוש נבאר ענין הלילות אמנם נבאר ענין ליל השישי לפי שגם צו לריך לקרא מקרא והוא כי אז צלילי ששי בקומך ממטתך אחר חלות תקרא מקרא ואם לא הוכל לקום קודם שמישן תקרא כ"ו פסוקים אחרים שלאחרי כ"ו פסוקים שקרית בחמשה ימים של השבוע כנו' ואח"כ תקרא מה שתרגלה כמנהגך וציוס הששי אז תקרא כל הפרשה כולה מתחלתה עד סופה שמו"ת כנו' ובערב שמחת תורה אע"פ שאינו יוס ערב שבת תקרא פרשת וזאת הצרכה שנים מקרא ואחד תרגום :

ג דע כי צכל ערב שבת אחר שתסיים הפרשה ההיא שנים מקרא וא' תרגום תכפול פסוק אחרון של הפרשה מקרא ולא תרגום. גם דע כי כשתקרא המקרא לריך לקרותו בטעמים שבפסוקים ההם אבל התרגום אין לריך לקרותו בטעמים שאין טעמים אלא במקרא לשון הקדש שלא כמותם הנוהגים לקרוא בטעמים ואפי' תרגום של הפ' וציוס השבת אין לריך לקרות הפר' רק לשומעה

הגהות וחידושים

דכלי דעת הפנימי דנוק' והוא שס פ"ג הוא נשבת ולא צחול דצחול הוא שס צ"ג ע"ה ואיך כתב כאן בעיון ההלכה לכוין שס פ"ג מה שחא ציוס שבת לכוין צחול. ואפשר לומר להיות דהורה הוא ישר דאכא חיה דלילות והיא שבת לזה הוא שס פ"ג כמו בשבת וזה טעם דת"ח העוסקים בתורה נקראים שבת כמודע. ש"ס : א) כל זה המוקף הוא מכ"י משנת ה"י לינירה : ב) א"מ שבת צ' ימים נ"פ א"ה יש לו תקנה או א"ה לתקן כמו שא"ה לתקן חפלה שיעבר זמנה. ונל"כ שיכול לקרוא כל ה' כולה

כולה מפי השליח ליצור הקורא בס"ת חזל ההפטרות של יום השבת תקראנה אתה צפיד ולא תסמוך על המפטיר וזאת אל הצרכות שמצדך לפניך ולאחריו שלריך שתכין אוניך לשומעם ולענות אחריהם אמר: **ובמנהג** מורי ז"ל היה תקף בסיומו הפלת שחרית דיוס השישי היה הולך לבית הכנסת או לבית מדרשו אם היה שם ס"ת כשר והיה מוליאו וקורא בו הפרשה שמו"ת והוא היה קורא המקרא מתוך הס"ת והיה לו תלמיד אחד שהיה מקרא לו התרגום מתוך ספר תרגום והוא אומר אחריו וכן היה עושה בכל פסוק ופסוק עד שמסלים הפרשה ולא היה עושה כמו שיש מתייבחים לקרות כל הפרשה כולה מקרא פעם אחת ולשנותה פעם שנית ואח"כ קוראים כולה ביחד תרגום פעם שלישית חזל כל פסוק ופסוק בפני עצמו היה קורא שני פעמים מקרא ואחת תרגום והיה דוחק עצמו לקרותה ציוס הששי והיה אומר כי זהו סוד והיה ציוס השישי והכינו את אשר יביאו זולתי אם אירע לו חיזה אונס גדול מאוד אז היה קורא הפרשה שמו"ת אחר סיוס תפלת שחרית דיוס שבת קודם העודת שחרית כמו שליה רבינו הקדוש לבניו ולא כמותם הקורים אותם באמצע תפלת שחרית השבת. ואחר קריאת הפרשה היה עוצל עבילה של ע"ש הגו' צוהר פרשה תרומה א'.

ועתה

נבאר כוונת הקריאות הגו' נודע ענין מ"ש בהקדמות התיקונים ובמ"א כי מארי מקרא אינון **בעשייה** ומארי משנה צי"ו ומארי תלמוד צברי' ומארי קבלה צאנ"י. ולכאורה נראה תימא כי המקרא היא תור' שכתב והמשנה והתלמוד והקבלה הם תורה שבע"פ למטה ממדרגת תורה שכתב. חזל הענין הוא כי עולם האלילות כולל את כל העולמות שלמטה ממנו ויש שם תורה שכתב והוא המקרא וגם המשנה והתלמוד והקבלה ובצריחה חסר מומט הקבלה ויש שם ג' האחרות וצי"ו חסרים הקבלה והתלמוד ואין שם אלא שהים האחרות ובעשייה חסרים שלשה ואין שם אלא מקרא כלבד ולכן הקבלה נק' ע"ש האלילות לפי שאינו נמצא אלא בו והתלמוד נק' ע"ש הצריחה לפי שנמצא בו ולא העולמות שתחתיו והמשנה ע"ש הי"ו לפי שאין נמצא בעולם שתחתיו והעשי"י אין בו אלא מקרא ולכן נק' על שמו:

והנה

יש מאמרים צוהר חלוקים אשר מהם נראה כי כל צחי' אלו הם צנוק' ב) ובפרט צמ' התיקונים צנוק' תיקון כ"א דס"א ע"כ גם יש מאמרים אחרים צתיקונים כי הנביאים הם צנו"ה דדבור' והכתובים ציסוד דדבורא ולהבין כולם נבאר לך הענין בקצרה. דע כי כל צחינות אלו צנקבה והנה צנקבה כוללת כל מה שלמטה ממונה עד סוף העשייה כי כל זה נק' עלמין דנוק' כנו' ונמצא שהקבלה היא כמלכות דאנ"י והתלמוד צברי' והמשנה והמדרשים והאגדות צי"ו והמקרא בעשי"י ונמצא כי כולם הם עלמא דנוקב' ודע כי בקבלה עלמה יש דרכים וצחי' מדרגות הרבה ונחלקי' צי"ס דנוקב' דאלילית גם התלמוד כל חלקיו נחלקים צי"ס דצריח' והמשנה שהם שיחא סדרי משנ' הם צי"ו אלא שהם צו"ק נוק' דז"א דיליר' והמדרשים והאגדות והרמזים הם צשאר צחי' הי"ו והמקרא בעשי"י צאופן זה כי תור' היא צת"ה דעשי"י ונביאים צנו"ה דעשי"י וכתובים ציסוד ומלכות דעשי"י ג) ודע כי מ"ש שהתלמוד הוא צצריח' הוא פירושן של המשניות עלמס שהם נק' תלמוד חזל כל המימרות של התלמוד ושאר הדינין של התלמוד שאינן ציאור ופי' המשניות עלמן אלו אינן בכלל התלמוד והם למטה צי"ו עס שאר האגדות והמדרשים כולם **ולכן לריך האדם** שכל יום ידבק נפשו ויכלול אותה בד' עולמות ויקרא מקרא כנגד עשי"י ואח"כ משנה נגד יצי"ו ואח"כ תלמוד נגד צרי' ואח"כ קבלה נגד אלילות והרי כונה זו דרך כלל:

ועתה

נבאר הכונה דרך פרט צקרותו תורה יכוין כי התורה צת"ה דז"א כולה ולכן יכוין צג' שמות צחי' אחר ואמלעי ופנימי דכלים שבו וגם צהוי"ה אחת מנוקדה כולה בארבע אותיותיה

צהולס הגהות וחידושים

ימים אם היה לי אינם ולא קרא הפסוק' כיון שלריך להשלים מילוי סס הוי"ה כנל"ה חזל אם לא למד תורה כלל אבד מנוח קביעות לימוד התורה כמש"ה אח"כ ענק' מעוות לא יוכל לתקן כיון שכל יום צחי' צש"ע זה חסד וזה נבונה: א) כל זה הוא מכ"י משנת ת"י לפירה. ב) עיין דב"ש דף י' ע"א שאלה ע"ט: ג) צי"ב א"מ וקשה בזה שיחר מ"ש [לקמן צד"ה ועתה] שיכון צשמות דז"א דאלילית וצכאן צתב דנק' [יעיין צמ' ש"ש שמתרין זה. עיד קיה צכאן כצב הרב שכתובים הם ציסוד ונמנ"ש דף

בחילום המתחלקת בבחי' נשמה לנש' וגש' ורוח וגפש שבתוך ג' הכלים הנז' כמזוהר באורך בדרושים בדרוש שמות הספי' וע"ס היטב א) אח"כ יקרא גביאים ויכוין שהם בני"ה דו"א ויכוין בשמות ג' בחי' הכלים שלהם ויכוין לב' היות שבתוכם בניקודיהם הנז' שם בדרוש שמות הספירות. אח"כ יקרא כחוצים ויכוין ביסוד ז"א בשמות ג' בחינות הכלים שלו ובהוי"ה שבתוכה בניקוד הנז' שם. ופעם אחרת שמועתי ממורי ז"ל שיכוין בב' היות שהם ביסוד ונלכות כדי שיחזרו יחד והם הא' בשורק והשנית בניקוד צבאות ב) שהוא שבה קמץ הולם. אבל אח"כ שמעתי כנ"ל שיכוין בהיות היסוד וגם יכוין אל המל' שבנוק' דו"א ג) בבחי' החילונה משלשתם אח"כ יקרא משנה ונדע כי המשנה הם ו"ק דנוק' דו"א כנ"ל והם זו' כלים האמצעים שבו' קטותיה. ולכן אם אתה קורא מסדר זרעים תכוין בכלי האמצעי דחסד שבה ומועד בגבו' וגשים בה"ת ונוזקין בגלח וקדשים בהוד וטהרות ביסוד ואח"כ בתלמוד ותכוין בבחי' החילוני' שבכולם והוא ריבוע שם אדנ"י כזה א' א"ד אד"ג אדנ"י ד) אח"כ בקבלה ותכוין להוי"ה דמ"ה דאלפין. ופעם אחרת שמעתי ממורי זלה"ה כי במשנה יכוין בהוי"ה דב"ן דהבין ה) :

ועתה

גבאר הכינה דרך פרט מן הפרט בענין קריאת התורה בלבד הנה נת' לעיל בסדרי מקרא התורה שבכל יום יקרא מספר א' של פסוקים והענין הוא כי בתחלה תכוין כי המקרא הוא צמולם העשייה כנ"ל ושם היא הוי"ה דב"ן דהב"ן והנה [אותיות] המילוי שבה הם ה' אותיות אלו וההוי"ה ותחלקם בה' ימים הראשונים של השבוע דהיינו ביום א' תקרא ו' פסוקים כמנין אות ו' ראשונה של המילוי הנז' ואות ד' ביום ב' ואות ו' ביום ד' ואות ה' ביום ה' ותכוין ג"כ בניקודיהם היוצאים מן ה' נקודין הראשונים של אותיות אלו את אשר גביא' והם ירי ושבה פהח סגול וקמץ וחיריק ולפי שכל קריאה זו היא הכנת ו' ימי החול לקבל תוספות קדושה שבת לכן נרמזו ניקודיהם בהיבזה הנז' שהם צפ' והיה ביום הששי והכינו את אשר יציאו כו' כמזוהר אללי' בשער התפלות בענין יום הו' וע"ס ו) בכוד פסוק זה והרי קרא כ"ו פסוקים ראשונים צפ' השבוע בה' ימים ראשונים מן השבוע ובליל ו' תקרא כ"ו פסוקים מן הפרשה עלמה אותם שאחרי כ"ו פסוקים ראשונים אבל בשאר לילי השבוע אין ראוי לקרא מקרא לפי שהמקרא הוא בעשייה והלילה עלמה הוא בחי' עשייה והכל הוא דינין ואין ראוי לעורר הדינין אבל זליל ו' יען כי יום הששי מוכן לשבת והרחמים מתעוררים בו לכן יכול לקרא מקרא אף זלילה ומה שיכוין הוא זלירוף אחד מיי"ב לירופי ההוי"ה והוא והי"ה וניקוד ד' אותיותיו כולם בחיריק בניקוד אות ש' שניה של הששי כי שאר ד' נקודות של ביום הששי הם לשם והי"ה של יום הששי עלמו כמו שיתבאר והנה אין לבוין זליל ו' במילוי הוי"ה דהבין כמו בה' ימי השבוע לפי שהמילוי הוא דין כנדע ושניהם עולים לחשבון אחת ואין ראוי לעורר הדינים זלילה *):

וביום

הששי קודם שהקרא כל פרשת השבוע שמו"ת כנו' תכוין בהחי' אל ה' אותיות המילוי דב"ן הג"ל של ה' ימי השבוע ותכוין עתה

לכוללן יחד ע"ד חמשים שטרי צינה הנכללים מחסד ועד הוד ואח"כ כולם נכללים ביסוד ו) וכן הוא עתה כי ה' ימי השבוע הם מחסד ועד הוד ויום הששי הוא ביסוד וכולל ה' אותיות המילוי

הגהות וחידושים

ג) יס ע"א כתב כי התורה הוא בחינת ז"א וכחוצים הם בנוק' ועין ס' מאגרי רשב"י שכתב ומנלכית כחוצים. עין באורח נס' דנ"ס דף ע"ג סא"ה ע"ס שם] : א) ע"ח סמ"ד פ"א וש"ג וש"ג שער ההקדמות דמ"א ע"ס אף מתחלק ההוי"ה בב' כלים והוא ה' אחרונה בכלי היצק דו"א וי"ו בכלי האמצעי ה' ראשונה בכלי פנימי יו"ה בפנים דטול ע"ס : ב) ניקוד נבואות הוא במלכות פירוש מלכות שגנוס דו"א : ג) פירוש טק' הנפרדת דו"א ב' זוגו ולא יכוין בה רק בכלי החי"ן שבנוק'. ע"ס : ד) פירוש בכלי חילון דמלכות דנוק' וזה דיקא בתלמוד אך לא בלימוד המשנה דדיבור זה שייך במאי דפליק מיניה והיינו הלמוד ושם יכוין. ע"ס : ה) ג"כ א"מ כתב הרמב"ל ז"ל ב"ל שטובה זו חיקן כו"ק דטק' וכ"כ בהבחי' שיה לקטף השכינה ולהכניסה לזיווג שבת ונראה שהכוונה השיקריה שיחששו בה הה"ג כי כל מילוי דין ומלא שכינה ששי י"ה קינין ל' שגרים ביסוד והוק כי שם בנוק' הוא והוא בחינת ל' שגרי צינה דנוק' כמו נמ"א : ו) עין שער הכוונות דף פ"א בסוף דרוש ויחי טעם : ז) עין בשער הכוונות דרוש ל' דסיוט וסוף דרוש ו' דשמירה בברכת מודים במילה כי לא תמו

אשר נתחלקו בהם אבל עתה לריך לבין בה' אותיות הגז' בני' שורק כל הה' אותיות והוא ניקו' שורק ו' של יציאו הנשאר מן שאר הנקודות של את אשר יציאו והרי זו כונה א'. עוד תחזור לחצר ה' אותיות הגז' ולעשותם שם א' בן ד' אותיות והוא לירוף והי"ה כי שני אותיות ראשונות של המילוי שהם ו"ד תחברם לאות י' וז"ס ויהי' ביום הששי וניקודו בניקוד ביום הששי פתח חולם פתח חירק והנה בזהותך קורא הפרשה שמו"ת וכונת ב' מקרא' הם שתי כוונות הגז' ה' כנגד והיה והב' כנגד ה' אותיות המילוי וכונת התרגום התבאר אח"כ בע"ה:

מצות ת"ת קריאה הפ' בכל יום ו' כבר נתבאר שיכון במילוי ההיה דב"ן שהם ה' אותיות כל א' בניקוד שורק כזה וְדִבְרֵי הַיְיָ וְגַמְלָא כְּדִי לְקַדֵּם בְּשׂוֹרֵק לְרִיךְ לְהוֹסִיף ג' ווין בג' אותיות דה"ה והס ג' ח"י כי יוס ו' הוא יסוד הנק' ח"י העולמים שנתן משלו אלו הה"י אל הנקב' הנק' יוס השבת כנודע כי יוס הו' שהוא יסוד מזין לשבת שהוא הנקב' דלית לה מגרמה כלום ולכן איהו מכין לה וג"כ אלו הח"י הם לניקוד שורק בו' וידעת מ"ש הת"י כי זה הניקוד שורשו ביסוד ונמלא שהאותיות והניקוד מורים על היסוד:

מצות ת"ת כבר ביארתי ענין כונה שמו"ת וע"ש כי שנים מקרא הם הה"ת ויסוד וה' תרגום הוא באחוריים שלהם ושמעתי מזולתי באופן אחר והוא כי א' תרגום הוא בנק' דז"א כי היא בחי' האחוריים שלהם היושבת באחורי ז"א כנודע:

ענין אזהרות שאר היום זו אחת מהם דע כי לריך האדם לזהר שלא ישב במקום שאין בו יסוד לפי שבמקום שאין בו יסוד שולט שם שד אחד ושמו תני"א ויולא מפסוק ולמה הניחון את לב בני ישראל והיושב שם אעפ"י שהוא עוסק בתורה מתגבר עליו השד ההוא להזיקו או להחציאו ואין כח באדם ההוא העומד שם לשלוט עליו לולי יהי לדיק גמור ומורי הזהיר לאדם א' שלא ילך על קברי הרשע"ו וה"א צנו ללמוד שם יחידי אפי' צימים שרגילים בנ"א לילך שם ומכ"ש בשאר מקומות שאין בני אדם יושבים שם א):

וביום השבת אין לורך לקרא הפרשה רק תשמע כל הפרשה מפי הש"ן ותכוין בהוי"ה שלימה דב"ן דההין וניקודו הם ע' נקודות שיש באלו החיבות מִיָּגֶה צִי אֲשֶׁר יִקְשׂוּ וְאֶחָד תְּכוּיִן צב' לירופי והיה והיה כי ביום הששי היה בתחלה ה' אותיות המילוי כמו שהן ואח"כ לירוף והיה אבל עתה שהוא יוס שבת אין בו כונת מילוי לפי שהשבת הוא יוס רחמים והמילוי הוא דין כנודע לכן לריך שתכוין צב' לירופי והי"ה והי"ה וניקוד כל אותיות' בשורק בניקוד אות ט' של ילקטו והנה לפי שכל שם דב"ן אנו מכוונים בשבת לכן לריך שישמע האדם כל הפרשה כולה ונמלא ביום ו' לריך לבין לירוף והיה פעם אחד בלבד וז"ס והיה ביום הששי כי ביום הו' חוזר מילוי צ"ן לעשות לירוף והיה כנ"ל אבל ביום השבת לריך צ"פ והיה והיה משנה וז"ס והיה משנה ר"ל כי יהיו צ' לירופים של והיה. עוד לריך שתדע כי בכל עת שתקרא הפרשה צערב שבת שמו"ת לריך שתכוין בכל אותם ההוי"ת שבאותה הפרשה שהם הויות דב"ן במילוי ההין:

ונבאר עתה ענין כונה התרגום דע כי בכל פעם ופעם שתקרא איזה מקרא אפי' בשאר ימי השבוע לריך לקרותו שמו"ת והכונה היא כי המקרא הוא בחי' פנים דהוי"ה של צ"ן ותרגום הוא אחוריים שבקדושה ב) והענין הוא כי תרגום צב"י תרגום כחשך הנביאים אינם מוכנים לדבר עמהם בלשון הקדש אלא בלשון תרגום או נפלה עליהם תרגומה כמ"ש היה דבר ה' אל אברהם במחזה כו' וכתוב בתורה ותרגמה נפלה על אברהם הרי כי במחו' שהוא תרגומו של במרא' בו נגלה עליו ואז נפלה עליו תרגומה. ודע כי כל בחי' האחוריים הם שמו' צסוד ריבוע שהוא צסוד פשוט

הנהגות וחידושים כפול

חסדיך ע"ש והס ה"ח כ"א כלול מעשר ה' ט"ז : א' א"ה בני מוכח מעובדא דפרסי מדנרא הייט ר' הענינא פבא וחברוי בוס"ק פ' תלמוד דף קפ"ג ע"ב : ג) מ"ש רבינו כי מקרא הוא בנה' פנים דהוי"ה דב"ן פירושו הוא על הוי"ה דב"ן בעלמא בפסוקה שמספרה כ"ו ולא במילוי ב"ן וז"ן בע"ה ט"ד פ"ב כלל ה' ובה לאשמועין שלא חספה לומר דפניה הוא דהויה דמ"ה או דפ"ג או דע"ב לזה בל לומר שהוא פנים דהויה והיינו הוי"ה פ"ה וכל"ה הם נכתב דששום נכתב והיינו פנים דכתב. ותרגום אחרונים דכתב מ"ש בע"ה

כל הנבראים שבעולם בקומת האדם כגודע צוהר ריש פרשת תולדות כי כל העולמות כלם הם ליוז קומ' אדם בדרך כלל וכן בדרך פרט כגודע שם כי כל הנבראים תלויים באדם שהוא מולך על כלם וגמלא כי מי שידע חכמה זו לכיין מקום אחיות הנבראי' כל אחד ואחד באבר פרטי שבשיעור קומת האדם ויאמר ויזכיר צפיו- כל הפרק ההוא שבו נזכרין כל אותן השירוי' שמשוררין כל הנבראי' כל א' וא' כפי השפע הגשפע לו והנה הוא גורם ירידת שפע אל כל הנבראי' כלם :

אזהרות אחרות ראיתי לכתוב פה בענין מה שיתנהג האדם ביום והם קרובים אל עסק התורה בכל יום ויום ואלו הן. טוב לאדם לדור בבית שיש בו חלונות פתוחה נגד הרקיע כדי שתמיד בכל עת ורגע יגביה עיניו לשמים ויציט בנפלאותיו ית' בצריחת שמים וארץ וכענין מ"ש דהע"ה כי אראה שמך מעשה אלבעוהיך כו' מה אנוש כי תזכרנו כו' וכיולא בזה אמרו במדרש הנעל' על ענין נצוקדנלר הרשע שכתוב בו עיני-לשמוי' נטלית ומנדעי יתוב עלי וענין זה מחכים האד' ומכנים יראה ה' וטהרה בלבו אם יתמיד וירגיל עלמו בזה א) :

שינת היום כבר התחלנו לבאר עניינה בשער התפלות בדרוש שכיבת הלילה ושם נת' ענין שינת הלילה שהוא מוכרחת לאדם ואמנם השינה ביום כבר ארז"ל [סוכה דכ"ו] אסור לאדם שיטן ביום יותר משינת הסוס. והענין הוא דע כי השינה שביום רעה אל הלדיקים וטובה אל הרשעים וכמ"ש ז"ל [סנהדרין דפ"ח] שינה לרשעים הנאה להם והנאה לעולם כי הנה הלדיק ע"י מעשיו הטובים שעושה אפשר שכאשר יישן בלילה ואח"כ בהקילו משנתו חזרת נפשו בו היא ממשכה ומביאה עמה איזה נשמה של איזה לדיק קדמון ומתעברה בו בסוד העיצור ושתייהן נכנסות בנוף והיא באה כדי לסייעו במלות כמ"ש באבות דר' נתן ובמדרש הנעלם על בא ליטהר מסייעין אותו ר' נתן או' נשמות הלדיקים מסייעין אותו והבן זה וכאשר חזר ליישן ביום אפשר שתחזור וממנו אותה הגשמה שבאה לסייעו כי בלילה שהפקיד נשמתו ביד המלכות העליונה מתחדשת שם ומזדככת וגשלמה ואז מתעברה בה נשמת הלדיק ההוא אבל בשינת היום אין הגשמה מולאה מוקם מנוחה ופקדון עלמה בו בדרך הלילה שאומרין בידך הפקיד רוחי כו' ולכן מאבדת כל הרוח שהרויחה בלילה בשינת היום אבל הרשעים הוא להפך כי בלילה אין נשמותיהם עולות למעלה בפקדון ית' בידו והם משוטטות באויר הרקיע בין החילוני' כגו' צוהר כוף פ' ויקרא ושם מולאות נשמות רשעים קדמונים משוטטים בעולם בין החילונים ומשתתפות יחד ונכנסות באדם בהקילו משנתו והנה כאשר ישן ביום אפשר שיתפרדו ממנו אותם נשמות הרשעים המחטיאים אותו ובפרט אם עשה איזה מלוא ביום ההוא אבל ביום השבת אפי' ללדיקים השינה טובה כי אין דבר רע נלחו ביום השבת :

מצות הנוזזה כתיב וכתבתם על מזוזות ביתך ובשערך. הנה מוקם נתינת המזוזות אמרו בגמרא [מנחות דף ל"ג] שהיא מתחילה בליש העליון ר"ל כי החלק גובה מזוזת הבית לג' חלקים ובהחלת שליש העליון מלמטה למעלה שבו שם תניח המזוזות והסוד הוא כי המלכות הנק' מזוזת ילאת בחחלת שליש העליון ב) מלמטה למעלה בחזה דז"א (*):

(* א"ש שו"ת נהג' הישיב באורך סוד המזוזות בש"א שער הקדמות דף ל"ב ע"ב. שו"ת נה' שיה שם בדרוש עין הדעת טוב ורע בספר דף ל"ו ע"ב):

דין בן המלך כתיב ועשית הטוב והישר וגו' וארז"ל זה דינא דבר מלרא כו' [ב"מ דק"ח ע"א] וגודע כי המל' נקראת שד"ה ובי"ת והוא התיקון הא' ג) שבי"ג תיקוני דיקנא שהוא מלכות ועל התיקון הזה נלמד מן המלך קראתי י"ה כמובאר באורך בי"ג מדות דויעבור ולכן בשדה ובבית יש דינא דבר מלרא. וגודע כי התיקון הזה נקרא אל בסוד אל רחום ותנון. וגודע ד) כי בא"ל זה כוללים ג' שמות א"ל שהם אל שדי אל יחיה אל אדני

ולכן הגהות וחדושים
א) עיין בשער רוב"ק דף י"א ע"ב : ב) כ"ב א"מ נוסקוף נ"ל שהמלכות נקראת ש"ה והת"ת קוף [היינו הוי"ה שבהא נ"י מקום וקו"ף] אלל טעם כתיבת הני' פרשיות וטעם מזוזת נשחלל כל זה לא כתב בו כר' ז"ל דבר : ג) ע"ה שמ"ב פ"א . והוא התיקון הא' פי' נלמות : ד) נתבאר בכמה מקומות בש"ח שכ"ו ס"ג ובער הטטה דרוש ב' דעמידה במלת האל הגדול פ"ט :

ולכן מרע"ה שורשו בתיקון זה כמבואר אל"י בענין שורש נשמות הרמב"ם והרמב"ן ז"ל (עד ומש"ה
 ואל שד"י חשבונס שיה גם משה גי' המלך ג') (א) ולכן כתיב במרע"ה והרא * א"ש ז"ע כי המלך אינו כמנין
 אותו כי טוב הוא וכאן נאמר ועשית הטוב והישר ולכן ארז"ל [ב"מ שם] משה ואליה במלך ניו"ד):
 שאינו דין אלא תקנה בלבד משום ועשית הטוב והישר והענין כי ג"פ
 אל הנו' אשר במלך הזה כשתמל' אל"ף למ"ד ג"פ עולים בגי' תקנה. וגודע מ"ש בגמרא [ס
 בב"מ] כי במלך יש דין בן המלך אבל במחנה אין בו דין בן המלך והענין כמ"ש בברכת אבות
 דהפלת שחרית דחול (ב) במלת האל הגדול כי מבחי' היסוד דאי' שבתוך ז"ח הנבקע ויולא הארתו
 לחן ומשם הם נמשכים ג"פ אל אל אל המלך ומאיר מלך זה בדעת הנבקע והנה הדעת הוא ה"ח
 וה"ג שהם עשר הויות שהם בגי' מלך ולכן במלך יש בו דין בן המלך אבל בלבוסין שלהם שהם נה"י
 דאימ' שהם ג' אהי"ה דיודין דההין ודאלפין שהם בגי' הנ"ה [ועם] היסוד עלמנו דהימא שהוא לורת
 מ"ס בתומה הרי מתנה אין בה דין בן המלך:
הבא על הארמית כו' כתיב לא תתחנן בם כו' הנה ארז"ל [בטעם ד"ג] שהבא על הארמית קשורה
 בו ככלב (ג) ענין זה נחבאר אל"י בשער רוח הקדש בתיקון הבא על הארמית וע"ש (ד):

פרשת עקב

כתיב ואכלת ושבעת וברכת כו' (*): **אסור** לאדם לחבר ולשלב
 אלצעות יד ימינו עם אלצעות יד שמאלו כמו שטוהגים בני
 אדם לעשות לפי תומם דרך מקרה והפעם הוא לפי שהם כחית
 עליונים ימיוניים ושמאליים ואין לערבים (ה) ואמנם טוב הוא אל האדם
 שיסתכל בכל שעה ויביט באלצעותיו ויכוין בהם כי הנה בב' ידיו יש
 עשר אלצעות וכל אלצע מהם הוא שם אהו"ה דמילוי יודי"ן והוא גי'
 אלצע (ו) וגודע כי שם זה יולא מר"ת א"ת ה"שמים ו"את ה"ארץ:
בענין מדה הנריבות והותרות ראיתי למורי ז"ל שלא היה מושם
 בעלמנו להתכבד במלבושים נאים יותר מדאי גם במאכלו הי'
 אוכל דבר מועט מאד אבל במלבושי אשתו היה זהיר מאד לכבדה ולהלבישה והיה מפיק כל רעונה אף
 אם לא היה ידו מסגת כ"כ:

(* א"ש הנה בפרשה הזאת נזכר
 חיוב ברכת המזון מן
 ההורה בס' ואכלת ושבעת וברכת
 את ה' אלהיך ולק נסמך על
 המזנה הזאת כל עניני הסעודה
 מתחילתה עד סופם וכמה ברכות
 אחרות מברכות הגהנין וק"ת
 הומרות ואזהרות):

ובענין הלדקה והמזנה לא הי' קמנן כלל וכמ"ל בענין ההדל' שמדילים בבית הכנסת שנתן ד'
 פרחים זהב ללדקה כדי שיניחו לו להציא יין להדלה הנו' משלו (ז) גם כשהי' קונה
 חיזה מזנה כגון תפלין או אחרוג לא היה מקפיד לדעה כמה יתן במזנה ההיא אלא הי' פורע כל
 מה שהיו שואלים לו בפעם [ראשונה] והיה אומר לחוכר הרי המצות לפניך קח כל מה שתרנה
 וכמ"ש בזהר בפרשה תרומה [דף קכ"ח ע"א]:

וכתב הרב המחבר ז"ל פעם אחת אירע לי ביום שבת כאב גדול בעיניים ונמשך הכאב זה קרוב
 הגהות וחידושים

(א) עיין בשער הנלוים הקדמה ל"ו דמ"ה והקשה בס' ש"ש דהא מרע"ה שרשו מן הדעת וזה הפעם בדור המדבר נקראו
 דור דעה שהם מן הדעת ומשה רבינו היה מן שורש שלהם כמ"ש בבעה"פ פ' שמוה ובע"ח של"ב פ' אשער הטנות דרושי פסח
 פ"א ואיך כתב כ"ן שהוא מתיקון הא' הנקרא אל. ותיקן דכן הוא האמת דנס זה התיקון אל שדי הוא הנמשך מן הדעת דז"א
 כנו' נאורך בשער הכוונת דרוש ב' דעמידה במלת האל הגדול ע"ש ובע"ח שכ"ו פ"ג: (ב) שער הטנות דרוש ב' דעמידה:
 (ג) עיין בשער רוב"ק דח"י תיקון כ' ובכ' ש"ש הקשה דבשער הנלוים דף כ"ג שם כתב דמהנלל נקדשה יהודיה ע"ש
 ואפשר שיש הילוקים מגוי לגוי ע"כ: (ד) בש' רוב"ק די"ח תיקון כ': (ה) אך לחנך יד ימין ע"ג יד שמאל נפת העמידה
 הוא לנורך למתק הדינים ואין זה נק' ערטוב עיין שער הטנות דנ"ס ע"ב: (ו) עיין שער רוב"ק דף י"ב פ"ב ושם בבג"ה
 אחר שמואל ע"ס. והידוע על מהרש"ו שלא זכר פ"ש ככאן מפני שזהו במלוי יודי"ן: (ז) שער הכוונת דרוש א' משינו

יהי ריצון מלפניך יהוה אלהינו אלהינו ואלהי
אבותינו שתעלינו בשמחה לארצנו ורצוננו
בגבולינו ושם נעשה לפניך את קרבנות חובורינו
תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן "

סיר המשלות בשב"ה את שיבת ציון וכו'
ואח"כ יעסוק בתורה עד סוף הכרך ושי' לימוד זה משלה מעט מעט הנקוד עכמית
דרחל מהבד"י ואם אינו יכול להעמיד עצמו מליסן אחר שלמד מעט יסן
ויזהר לקום מסנתו בחצי שעה קודם שיאיר היום ויחזור לעסוק בתורה עד שיאיר
סאז מתמעטת לאה וחוזרת לעמוד אחורי ישרא' והט' נקודו' שנטלה מרחל
יורדנת בבד"י ומתחברי' נקוד' עכמית והיא עולה בא"י לפט זא' בזרוע סמאן
והם יורדים לב"ע ואינם עולים אא בסדר התפלה "

ובקיץ סאין אחר שס שעות כלילה פנאי לעשות תיקון וללמוד קודם שיאיר היום
מוטב שיטח הלימוד ולעשות תקון חכות "

וכשיאיר היום כדי שיהיה משערה ראשונים בבהכ"נ סמתפלל בו יתגבר באר —
ויקום בלימודו בזריזות ויכוין עצמו לקיים מצות כ"ט לתקן עלס —
היא' ולהפריד הק"י אשר סס סלא יתאחזו בו ועטן טלית והא"כית הוא זה "

ביל שישי

ובקומנו ממטתו בהלכות הלילה אטפי' שהוא לילה קוד העסוי' שהדינים גוברים
ואין לקרוא מקרא שלא להגביר כחם הנה כל זה הוא בשאר הלילות אבל
כליל הסעי' שהרחמים מתעוררים יכול לקרוא מקרא לפיכך יקרא כו' פסוקים
חפ' השבוע שמו'ת וכו' פסוקי' שו' הם אותם הבאים אחרי הכו' פסוקי' שלמד בה' ימי

השבוע

השנוש הוא ואפי' קודם חלונת טרם ישכב אם הושט שמה לא יוכל לקום ויכול
להרוקם ויכנין בקריאתו א"ה אותיו מלוי דבן לא שלא לעורר הדינים לפי שהוא
לילה לפיכך לא יכנין במילוי עצמו לא יחבר ויכרח הוא דמילוי היו"ד והדל"ף
ותעשה ה"ה ותהיה ה"ה ויכנין אותה בכירוף וה"ה שהוא צירוף א' מי"ב צירופי
ה"ה בנ"ח ח"ק שהוא טקוד אות ש"ן טטה להשטי דפ' והיה ביום הששי וזה מלמד
המקרא וכונה לשמה "

(ואט אח"ם) ראיתיו להדב הק' אבא מארי שר שלום אלה"ה בפנא ימיו שלא היה
קורא הכו' פסוקי' הגל' סמוות וכו' כי אם כו' פסוקי' פשוטי' פעם א' מקרא
דוקא בלי תרגום וגער כי כמה פעמים "

בשחרית וטבת אריך לטבול אף אם לא נטמא כי יש הפרש בין קדושת היום
לקדושת הלילה ולכן אין אריך לטבול רק טבילה א' להמשי' שליו קדושה
יתירה מבח' היום ולא להפשיט מעליו קדושת הלילה ואריך לבוין קודם שיכנין
ראשו במים שמעב קמ"ג קמ"ג וסס י"ה ג' טבת סוד עליית זמן א' הוא "

בדרוש ר"ם

בליל ר"ח תכנין בכונה זו אחר חלונת בקומך **אלה למד אדני ותנין**
שהם ששרה אותיות והם בג' נ"ך

שהוא חבור **יאהויהה יאהלוהים יאהרונהי**
ועשרה אותיו הגל' תנקדם כחב"ח' כחב"ח' כ"ה

לזכך את הכפס ולהאיר בנה להתקטר למשלה בקדושה עליונה בקומך בלילה
לעסוק בתורה תכנין קודם באו הכונות שנסדר עתה בש"ה וא"כ בגל' שטה
ובכל רגע תכנין ג"כ "

מנהגי הקרבנות בית אל יב"י

ל"ב ככל יום אומרים קודם השיר, השיר שהיו אומרים על הדוכן כיום יום פ' בשב"ק, וכיום היו אומרים כיום יום השישי בשב"ק.

ל"ג בקבלת שבת אומרים ב' פעמים מזמור לדוד, והפעם הב' אומרים אותו בעודם מקיפים את הכיכר ב' הקפות, ואחר המזמור אומרים ב' פעמים בואי כלה בקו"ר ופעם ג' בלחש ואומרים בקו"ר שבת מלכתא מזמור שיר ליום השבת וכו' וכשהולכים לבסיסה מקיפים את שולחנם ב' פעמים, וסדר הזכ' כלו, עושים גם צימים שאין לכוין בהם כמו ימי המועד ואחר יו"כ ורק באומרים כן בפשיטות ולא בכונה;

ל"ד ביום שב"ק, אין עולין לס"ח רק ז' עולים דוקא וקטן אינו עולה כלל, ואפי' מפטיר, עד שיכיה בן י"ג שנים שלמים.

ל"ה הש"ץ עולה תמיד שישי סמוך, והוא דוקא מברך ברכות ס"ח תחי' וסוף בכונה ושאר מכוונים כשיעלו אין מכוים, וביו"ט עולה הש"ץ משלים.

ל"ו ביום שב"ק, בבוקר לומדים דברי הרב הקדוש ז"ל עד קרוב לחצות היום, וקודם מנחה לומדים משניות עם פי' וקוראים אותו לימוד עת ראון.

ל"ז במולאי שב"ק יש מביחידים מאריכין בעניית ברכו ברוך ה' המבורך יותר מדי, כשיעור ב' או ג' פעמים וכל הלילות ויש מהם אינם חפלים בדעה זאת כי לא נאמרה מפי עליון הרב זל"ה.

ל"ח במולאי שב"ק אומרים פ' ויהי נועם דוקא בכונה, ואפי' שבע שחל בו יו"ט אומרים אותו פסוק לבד, וכן בחוה"מ פסח וסכות אומרים אותו דוקא, ופשוט בלא כונה, ואח"כ ואח"כ קדוש וכו'.

ל"ט בכל ערב ר"ח עושים משמרה שלומדים אחר חצות החגלים בכנופיא, ולפעמים מרבים בסליחות.

מ' ביום ר"ח אומרים אחר ההלל ואברהם זקן וכו' ג' פעמים.

מ"א בר"ח בעת פתיחת הכיכל נוהגים לו' ויהי ראון הכתוב בסדורים.

מ"ב קודם מוסף ר"ח אומרים שירה, או ישיר ישראל עלי באר ושקפה ע"פ הישימון.

מ"ג אין מקדשין הלכנה עד שיעברו עליה ז' שלמים מעת לעת מנקודת המולד, ואפי' במולאי ש"ק קודם הזמן אין מברכים.

מ"ד בשבת שקלים עומד הש"ץ ואומר קודם קריאת פ' שקלים לשם יחוד ככתוב בסידור מורינו הרש"ש ז"ל וכן בשבת זכור אומרים לשם יחוד קודם קריאת פרשה זכור.

מ"ה ביום י"ג אדר יום התענית קודם מנחה נותן כל אחד ביד הגבאי מהלית השקל.

מ"ו כשחל יום ט"ו באדר בשבת (כמו שנה זאת החרמ"ג) שהוא יום פורים שלנו בירושלם בכל השנים, קורין את המגילה ביום י"ד שהוא יום ה' ואין אומרים על הכיסים בו ביום לא בחפילות ולא בבכמ"ז ואפי' בהרחמן אין מזכירין הנס, ואחר קריאת המגילה אומרים ואח"כ קדוש בלילה וציוס, וביום שב"ק שהוא יום ט"ו אומרים על הכיסים בכל החפילות, אבל לא בבכמ"ז כ"א בהרחמן מזכירין הנס, מסגות לאביגוים נותנים ביום ה', משלוח מנות בט"ו וט"ז, ובסעודה ביום ח' יום ט"ז ומרבים קאת ביום ש"ק לכבוד עלומו של יום, ומשתה ושמחה בט"ו וט"ז, ועל הכיסים ביום ח' אין אומרים לא בחפילות ולא בבכמ"ז כ"א מזכירין בהרחמן, (שם חדש בליקוטין ואני בעוניי כתבתי בכה"ק שמח נפש שזה הוא הדרך הטוב והישר) ואין לו ביום ט"ז תחנונים לא בשחרית ולא במנחה.

י"ד מי שיהיה נעור כל הלילה וצוסיק בתורה ז"ל ברגע חלות ק"ש שעה"מ, ואח"כ יאמר ברכות בשחר חוץ מברכה התורה שיאמר אותה כשיאיר היום, אבל אם ישן וקם בחלות ז"ל כל הברכות וגם ברכות התורה ואח"כ יאמר תיקון חלות (ע' דצ"ט).

י"א אם היה נעור בלילה יכוין כונה ברכה המפיל קודם חלות מעט ולא לברך. ולומר ק"ש ותיקון חלות וברכות השחר (דכ"ט).

י"ב שלא לדבר דיבור של חול קודם החללת הזמירות (ע' קשר גדול סי' כ"ד או"ב ד"ה ראייתו להרב החסיד).

י"ג ככל יום בבוקר השקט להקיף את הכיכר ז' הקפות ובש"ק להקיף אותה רק פעם אחת.

י"ד אומרים הזמירות בלחש עד הודו, קול דממה דקה בין הש"ץ ובין כל הקהל ואח"כ עומד הש"ץ ואומר קדיש ומתחיל הודו בקו"ר.

ט"ו לובשים טלית וחפילין תכף כשהאיר היום, ואח"כ מתחילים בלחש לומר אלדיינו וכו' זכרינו בזכרון טוב וכו'.

ט"ז מכוונים בכל יום בק"ש של הקרבנות, חבל ביום שב"ק אינם מכוונים בה כלל.

י"ז אומרים ברוך שאמר בנעימה קדושה בסדר פ"ז חיצות ואומרים חי העולמיים בפתח ולא בזרי. וביום שב"ק מוסיפין נעימות קוג.

י"ח ביו"ד ימ"ח אומרים בין ישחבח ליוצר מזמור שר המעלות ממעמקים ופ'.

י"ט ביום שב"ק אומרים שיר, אל אדון ע"כ המעשים כל הקהל קול אחד בהתלהבות קדושה.

ך' מסיימים ברכת למלשונים, ומכניע זדים.

כ"א אומרים בכל יום הודוי (אנא ה' וכו') ומה נאמר לפניך עד סופו.

כ"ב ביום שיש בו קריאת ס"ח אחר קדיש של הקריאה מחזירים הס"ח למקומו ואומרים אשרי ובה לזיון, וביום שב"ק אומרים תחילה אשרי וימלך ה' ואח"כ מחזירים הס"ח.

כ"ג בר"ח וחוה"מ אומרים אחר ובה לזיון בית יעקב ושיר היום.

כ"ד בכל יום אחר עלינו לשבח לומד אחד מהם בקו"ר, מעט מוסר מס' הוצת הגבנות או ראשית חכמה או שער הקדושה או ס' אחר.

כ"ה מתחמלים הרבה להאריך בנעימות או לקצר לפי העת, כדי להשיג לקרות ק"ש קודם הנך החמה ולהסמיך גאולה לתפילה עם תחילת נה"ח ולהתחיל תפי' י"ח בבכמ"ז (ע' מ"ש בכה"ק יריעות האהל באו').

כ"ו אומרים בקדיש נוסח מן כל ב' חיצות ואין אומרים מכל כהוראת מורינו הרב ש"ש רב זל"ה בכה"ה נהר שלום.

כ"ז בכל יום מתפללים תפי' מנחה בטלית וחפילין של שמושה רבא.

כ"ח אין מתפללים ערבית קודם נקודת העאגריני.

כ"ט בליל שישי לומדים הכ"ו פסוקים פעם אחת מקרא דוקא. שכן העיז הרב החסיד הח"י בשב"ש ז"ל שכן ראה שנהג בקדוש מורינו הרב מר אביו ש"ש זל"ה לקרותם פ"א בלא חרגום.

ל' הבריחים וטובים טובלים בכל יום שב"ק קודם התפילה מלבד הטבילה מע"ק.

ל"א בכל ערב שבת קודש קודם מנחה עושים התרות נדרים.

הנהגות אחרות
ביום י"ג אדר

בליל שישי לומדים הכ"ו פסוקים פעם אחת מקרא דוקא. שכן העיז הרב החסיד הח"י בשב"ש ז"ל שכן ראה שנהג בקדוש מורינו הרב מר אביו ש"ש זל"ה לקרותם פ"א בלא חרגום.

